

[M. Larsen.]

Endvidere har udvalget drøftet spørgsmålet om underjordiske baners anvendelighed som sikringsrum og ligeledes spørgsmålet om kombineret af underjordiske garager og sikringsrum. Der er senere indhentet en del oplysninger, der er optrykt som bilag i betænkningen. Det er givet, at kombineringen af garager og sikringsrum først og fremmest har interesse for de større byer, og det vil da i hvert enkelt tilfælde være nødvendigt, at der mellem statens repræsentanter, altså civilforsvarsstyrelsen, og de pågældende kommunalbestyrelser optages forhandlinger om hver sag.

De i betænkningen optrykte beregninger er af rent skønsmæssig art, og som følge deraf har civilforsvarsstyrelsen overfor indenrigsministeriet fremsat forslag om, at der stilles 50 000 kr. til rådighed til gennemførelsen af en forsøgsvis detailprojektering af et sådant kombineret anlæg. Forslag om denne bevilling må selvsagt gå til finansudvalgene.

Endelig har udvalget modtaget deputationer bl. a. fra Ejendomsadministratorernes Komité og De danske Grundejeres Landsorganisation med anmodning om ret til at fordele eventuelle udgifter ved indrettelse af beskyttelsesrum m. m. i deres ejendomme på samtlige i ejendommen værende lejligheder. Disse henvendelser er videresendt til folketingsudvalget om forslag til lejelov.

Udvalget indstiller lovforslaget med det af indenrigsministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag til vedtagelse. Ændringsforslaget går ud på den omtalte dispensation ved at indføje som et nyt andet punktum i § 2, stk. 3, at indenrigsministeren bemyndiges til, når særlige omstændigheder taler derfor, midlertidigt at sætte bestemmelsen i 1. punktum helt eller delvis ud af kraft.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Alfred Jensen: Da lovforslaget var til første behandling, redegjorde det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft for vor stilling til denne lovgivning. Den behandling, lovforslaget er undergået i udvalget, og det ændringsforslag, der er stillet, har jo ikke ændret væsentligt ved lovforslaget.

Vi betragter ændringsforslaget som for-

delagtigt, men det stemmer os absolut ikke mildere overfor denne lovgivning. Man skal nemlig ikke se bort fra, at selvom man gennemfører de foranstaltninger, her foreslås, og som er temmelig kostbare, er der jo ikke skabt sikkerhed for civilbefolkningen mod krigens følger. Vi har, hver gang et lignende lovforslag har været til behandling, gjort opmærksom på, at den eneste virkningsfulde måde, hvorpå man kunne sikre civilbefolkningen, var ved at sætte ind for at hindre krigen. Når man læser betænkningen og sammenholder den med den større betænkning, vi tidligere fik, aner man, hvilke lidelser menneskeheden udsættes for, hvis det kommer til krig, og det må da være tilstrækkeligt til at sige til alle, hvor nødvendigt det er, at man løfter sin røst for at hindre, at ulykken for tredje gang skal ramme den ganske verden. Vi kommunister mener ikke, at der er gjort nok i så henseende her i Danmark. Det er ikke alene os, der har den opfattelse. Vi konstaterer, at der udenfor vor kreds er mange, som har samme mening, at det fredselkende danske folk ikke har gjort tilstrækkeligt for at udtale et tordnende nej til krigen. Man skulle i det mindste tro, at vi her i Danmark kunne blive enige om at kræve forbud mod atombomben og brintbomben og blive enige om at stemple de regeringer, der først bringer disse våben i anvendelse, som krigsforbrydere. Vi har hverken i rigsdagen eller regeringen sporet nogen lyst hertil, og det er beklageligt at se, at man ikke i vor regering har den samme forståelse af sagen, som man har i den finske regering, hvor statsministeren i spidsen for regeringen er gået ind netop for de krav, som fremsattes på fredsmødet i Stockholm. Men i stedet for at gå ind for et sådant forbud, i stedet for at stemple den regering, der først bringer atombomben til anvendelse, som en krigsforbryderregering fortsætter vi herhjemme med oprustningen og med militariseringen, hvilket altsammen betyder større byrder, menneskeligt og økonomisk, for befolkningen.

Under disse omstændigheder kan vi ikke stemme for en lovgivning som denne, idet den jo ikke tjener til afspænding eller forståelse, men tværtimod er med til at skærpe modsætningerne. Vi må derfor ved tredje behandling afholde os fra at stemme om dette lovforslag.